

UIT DE PRACTYK

Het steriliseeren van spoelglazen.

In het November-nummer van het Tijdschrift (1932) werd door collega J. H. R. Schlijcher een leerrijk stukje ingezonden over „Hygiëne in de spreekkamer”. De verschillende verbeteringen noodig voor eene zoo groot mogelijke aseptische behandeling, als instrumentenkast met voetopener, enz., komen steeds meer in gebruik, dank zij de nieuwe binnen- en buitenlandsche fabrikaten.

Alleen voor de spoelglazenkwestie heb ik sindsdien nog geen afdoende verbetering vernomen. De papieren bekerautomaat is m.i. slechts een matige verbetering, vooreerst te duur en verder geen aangenaam vervangmiddel. Ze blijken dan ook in de praktijk geen opgang te maken. Sindsdien heb ik verschillende oplossingen gebruikt om de glazen te desinfecteeren, maar de meeste hadden bezwaren, als sterke giftigheid, etsend, neerslag vormend, enz. Eindelijk meen ik nu ruim een half jaar geleden het middel gevonden te hebben in „Caporit” (van Bayer). Dit middel is door zijne voortreffelijke eigenschappen en goedkoope toepassing in alle opzichten geschikt om als desinfectiemiddel voor de glazen, enz. (niet voor instrumenten, deze worden er sterk door aangetast en kunnen ook beter gewoon uitgekookt worden) te worden toegepast.

Ik handel hierbij als volgt:

Direct na het verdwijnen van de patient wordt het gebruikte glas:

1. onder stroomend water (liefst warm) afgespoeld (dus bevrijd van bloed, etter, speeksel, enz.);
2. direct wordt het dan in de caporit-oplossing (2 : 1000) gezet en blijft daar, geheel ondergedompeld in tot den volgenden dag;
3. uit het caporit-bad genomen, worden de glazen nogmaals in kokend zeepwater afgewassen en gedroogd.

Door de tot nu toe gevolgde methode van enkel afwassen in kokend zeepwater blijven de besmettingsstoffen enz. hierin en wordt de besmetting ook nog door de glazendoek van het eene glas op het andere overgebracht; terwijl de glazen, die uit het caporit-bad komen absoluut steriel zijn, wat bewezen is met bacteriologisch onderzoek.

Daar Caporit de meeste metalen sterk aantast, gebruik ik een glazen

bak (pl.m. 48 glazen kunnende bevatten), die voorzien is van een metalen deksel, die niet er door wordt aangetast. Ook bij het verwijderen van de caporit-oplossing dient men er aan te denken, dit nooit in de afvoer van de waterleiding te doen.

Om op Caporit zelf terug te komen, dit is eene chloorverbinding $\left(\text{Ca} < \begin{matrix} \text{OCl} \\ \text{OCl} \end{matrix} \right)$, en is een wit, droog poeder, dat gemakkelijk en helder

(zonder neerslag) oplost in water, bevat bijna 75% werkzaam chloor, en reageert zwak alcalisch. Het is in tegenstelling met andere chloorverbindingen goed houdbaar, d.w.z. verliest het chloorgas slechts zeer langzaam (in 3 maanden gaat het chloorgehalte slechts terug van 73,8 tot 73,6, dus bijna nihil).

Last van chloorlucht heeft men dan ook niet, en kan men gerust de oplossing in de spreekkamer houden, daar het zelfs aangenaam desodoriseerend werkt.

De uitstekende eigenschappen van Caporit zijn:

1. doodt in zeer korten tijd de micro-organismen en zelfs de sporenvormers;
2. werkt desodoriseerend, zonder nadeeligen invloed uit te oefenen op het slijmvlies van oogen en neus;
3. kan in zeer geringe concentratie gebruikt worden (2 : 1000 is voldoende voor eenige uren desinfectie);
4. is goedkoper dan ieder ander desinfectiemiddel;
5. reageert zwak alcalisch, is „gewebsvriendlich” en tast de huid niet aan;
6. is niet giftig (in tegenstelling met sublimaat, enz.);
7. is in tegenstelling met andere chloorverbindingen goed „houdbaar”, d.w.z. verliest zijn chloor slechts zeer langzaam.

Met het oog op deze laatste eigenschap kan men een oplossing gerust een week of langer gebruiken. Als regel vernieuw ik iedere week de oplossing.

Juist met het oog op de eenvoudige en goedkope wijze van desinfectie vond ik het belangrijk genoeg om een en ander onder de aandacht van mijn collega's te brengen.

Het toenemend gebruik van Caporit in laboratoria, grootbedrijven, melkinrichtingen (voor het steriliseeren van flesschen) en in de veterinaire praktijk is wel een bewijs voor zijn goede eigenschappen. Mocht een mijner collega's een andere desinfectiemethode toepassen, dan houd ik me gaarne voor mededeeling aanbevolen.

P. CROMBACH.